

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:
 Doma 3 K.
 v Ameriko 6 K.
 za naročnike Marijinoga lista, če se jih več na
 eden naslov pošila, doma 2 K.
 v Ameriko vsakoml na njegov naslov 5 K.
 Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga
 lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
 Novine, Marijin list i Kalendar Srea Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
 vpok. pleb. v Čerensovcih,
 Csoröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomí
 moro pošilati.

**Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srea
 Jezušovoga vkúp je na leto:**
 domá, če za več naročnikov na eden naslov se
 pošilajo 4 K.
 če samo za ednoga 5 K.
 v Ameriko vsakoml naročniki na njegov lasten
 naslov 8 K.

**„Či se doteknem samo,
 zdrava bodem.“**

— Mát. IX. —

To je vüpanje v božo dobroto ino vera v njegovo moč! Nanč za Jezusovoga zemelskoga žitka je ne bilo dosta takšega. Bilo pa záto je. Stotnik Kafarnaumski tudi meo rekoč: „Gospodne, ne sam vreden, da stopiš v mojo hižo, nego z rečjov povej pa ozdrávi sluga moj!“ Vidimo to vüpanje i vero pri slepom kre poti. Jezuš ga pita: „Ka želeš?“ On pa odgovorí: „Naj vidim.“ Ne dvoji on, ka je Jezuš mogoče včiniti, ka prosi pa je Jezuš tak dober, ka njemi tudi včiní. Peter jo tudi má, to vüpanja puno vero: „Zapovej, Gospodne, ka bom jes tudi šo“, kda je vido Jezúša po vodi hoditi. Pa vsi, kí so jo meli, so doségnoli, ka so želeli. Jezuš njim je ne odpovedao prošnje. V celom sv. písmi, samo edno mesto je, kde Jezuš prošnje ne posluhne. To je pa tam, kde žena Zebedeúšova za svoje síne prva mesta prosi v nebésaj. To je že ne mogoče. Nebésa so ne prosti dár; nebésa sí more vsaki zaslužiti pa či si je zaslužo, te Bog že zná, kak visiko koga podigne. Ovo drúgo pa vse rad dá. Či ga bole prosijo, ráj dá.

Samo, kak vídimo, prositi samo tisti vüpa, kí má močno vüpanje. Brezi vüpanja nišče ne bo šo prosit. Pa te šče ne sme dvojit, ka ga Bog čüje ino je mogoči posluhnoti. Že dugo se je ne telko grešilo proti božoj previdnosti, kak zdaj za té bojne. Vnogi, kí molijo, li za zemelski žitek molijo pa poleg toga vesélo dale grešijo. Molijo tak, kak kí nema dvojnosti, ka ga Bog zná i šče posluhnoti, pa grešijo tak, kak kí ne verje, ka bi ga Bog čüo pa vido ino znao pokaštigati.

„Ka mo pa te delali, naj nas Bog posluhne? Jas ne grešim záto, ka ne bi vervao, nego spozábim se pa me stára návada znori.“ Prav prijáteo, nego tvoja vera je te ešče izdaj slaba, ka ne more obládati stáre návade. Záto poslušaj, či bi rad meo močno vero i stálno vüpanje v Boga z brezgrešnim žítom:

Prišeo je z obsédjenim sínom oča k vučenikom Jezušovim, naj ztirajo z njega húdoga dúhá, pa so ne mogli. Jezuš pride tá, pokára vučenike zavolo njihove slabe vere, za volo štere so ne mogli. Oča pa dene Jezuší: „Či kaj moreš, smiluj se nam ino pomagaj nam“. Jezuš vidi nevo lo siromaka, ga ne odvrné, či li ka v dvojnosti gučí, nego njemi etak odgovorí: „Či moreš vervati, vse je mogoče vervajočemi“. Na to skričí siromák z skuznimi očmí: »Verjem Gospodne! Pomágaj mojoj nevernosti“. Pa njemi je pomagao Jezuš, ár je vido, ka je pripraven na dobro, samo ešče preslab. (Mark. 9.)

Ne bi nám to tudi šlo? Vidimo, ka smo slabi vu veri, stokrát se opoteknemo vsaki dén, prosimo vnoga, li ki v dvojnosti, ne z popunim vüpanjom pa rávno záto ne doségnemo nikaj. Záto vzemimo za zgléd očo toga obsédjenoga, pa kda nam vera pomenkáva ino vüpanje peša, te ponávlanjmo močno v sebi: „Verjem Gospodne, verjem, liki vidiš, ka slabo. Pomágaj mi, ka bom bole vervao, ár znám, ka so vervajočim vsa mogoča“.

Bojna.

Prišeo je mesec november. Listje kaplje z drevja, trava žutí cela narava se v sen zazibávlje, mira. Grobi dobijo novo obleko, spomin pokojnih se oživih v tistih, kí znájo prav ljübiti. »Vse se spremeni samo Bog ne« sve-

doči glasno človeča pamet i Fatura Boj ne kaže morebit te pravice? Kde je lani še mir kralüvao, ne teče morebit tam zdaj krv človeča? Ne se je morebit spremeno svet v jezerih ino. jezerih mestah? Keliko mladosti je leglo v grob v tom boji? Keliko lepote se je pokončalo? Keliko bogastva zapravilo? Keliko del človečih rok vničilo? I Božja svetišča ne so porüšena? I ljubav do Boga ne se je v vnogih ohladila i samo v ništerih poveksala? Pa bi se v vseh mogla. Miseljivost bi to mogla doségnoti. Misel na to, ka vse miné, samo Bog ostane, bi mogla vsakoga vojaka genoti, naj se tak vojsküje za zemelski dom, da večnoga ne zgübi, nas doma pa, ka z cele moči mo pomagali té krotek zemelski čas všem vojakom, živim i pokojnim za večno plačilo. Naj nas té misli obüdijo na srčno smilenje v tom strašnom vsikdar bole se razširjavajočem boji do vojakov. Poročila z njega so sledeča:

Rusko bojišče. Naši so pri Styr vodi 3619 rusov zgrabili, eden top i 8 strojnih pušk zaplenili. — Nemci so prišli do reke Düne, zgrabili 1725 rusov i 6 strojnih pušk zaplenili. — Kre Cartorijska so se nemci z pred močnim ruskim napadom nazaj pote gnoli i 6 štükov tam zgübili. — Pri Novom-Aleksinieci so se našo v pet kilometróv širini pred ruskov premočjov nazajpote gnoli, ali samo jezero stopajov. — Pri Kolki i so naši 602 rusov zgrabili. — Nemci so pri Baranovici 1048 rusov vlovili. — Rusi začnejo na vse kraje znova močno napadati, posebno proti Lembergi i Černovicam. Napade ruske naši i nemci močno odbijajo.

Crnogorsko bojišče. Naše čete so napadno le postojanke črnogorcov pri Drini i Grahivo-ji.

Na türskom bojišči je mir kraljuvao. Angleške ladje so odrinole proti Bulgariji i obstrelavale pristanišče *Dedeagač*. Kvár je ne preveliki. — Angležkoga admirala *Hamiltona* so z službe vrgli, ar je ne mogo Carigrada zvezeti, čeravno je nezmerno zgūbo trpela angleška vojska.

Srbsko bojišče. Naše čete so zvezle *Šabac* stopile pri Višegradu prek Drine pri Oršovi prek Dunaja i vlovile 600 srbov. Na drugih krajeh tudi napredujejo i so prišle do *Slatine* gore i do *Trnovca*. — Glavno mesto Srbije je *Kraljevo*. Kraljeska družina nameni v *Križevac* pobegniti. — Srbi z francozkov pomočjov najbole med *Zaječarom* i *Prahovom* trdijo svoje postojanke, da bi zjedinjenje nemških i bolgarskih čet preprečili. — Srbsko vojaško poveljništvo je z *Kragujevaca* v *Niš* pobegnolo. Večinoma so francozi v njem.

Bolgarsko bojišče. Bulgari so zavzeli *Sultan Tepé*, vlovili 2000 srbov i 12 štukov zaplenili. Nadale do rok so dobili mesta *Zaječar*, *Istip* i *Radovista*. Té zmage kažejo, da bulgari napredujejo tak v staroj, kak v novoj Srbiji i se nevarno bližajo *Niši*, glavnomi mesti Srbije. — Med *Nišom* i *Solunom*, kje zavezniki srbom na pomoč vojsko vkup spravlja je železniška zveza pretrgana. — Bolgari so Čarnoga i Egejskoga morja obrežje z minami zaprli. — Mesto *Negotin* je bulgarom v roke prišlo; 51 srbov so vlovili, 151 pa vmonili tu. — *Vranja* je v bolgarskih rokah i dolina *Morava* v 20 kil. širini. Tu so bolgari zaplenili 2 milijona patronov, tobak za milijon kron, 10 jezér metrov sená, 52 železniških kol i pol milijona kron vrednosti vrastva. — *Kumanovo* i *Veles* so bolgari zvezeli pa *Skoplje*. V krajini *Strumnice* so srbe prek *Vardar* reke vrgli. — Železniška zveza med *Skopljem* i *Solunom* je pretrgana.

Talijansko bojišče. Pri *Gorici* i na *Doberdovskoj* planoti je bila velika strelba. Zvūn eduoga mesta, kje so se naši nazáj potegnoli, so sovražne napade povsod odbili. — Talijani so 50 vūr nezmerno strelali na naše postojanke zatén je pa napadnoli, a brez vsega uspeha. Celi küpi mrtvih taljanov ležijo pred našimi postojankami če se je tu pa tam šteromi li posrečilo v naše jarke priti, v njih je moglo smrt prijeti. Samo pred eduim našim regimentido 3000 talijanških mrtvecov leži

Francozko bojišče. V *Champagne*-i nemci napredujejo, vlovili so 368 francozov i zaplenili 3 strojne puške i 3 bombe metalnice. Poprek se je nikaj važnoga na tom bojišči ne zgodilo.

Dom i svet.

Občinska pomoč za verske šole. Naš minister za znotrašnje zadeve je odločo, da právda ne brani občinam, v šterih so pa prebivalci lahko različne vere, ka ne bi smela pomagati pri zidanji verskih šol. Čeravno je to dozda ne delala. To teliko tudi pomeni, ka občina nema pravice štero šolo za občinsko imenovati, čeravno jo je pomagala pri gorpostavljanji. (št. 95775/915.)

Bulgarija. Francozko i Talijansko sta Bulgariji boj napovedale. — Bulgarija je prevzela krajine od Tūrčije njej prepūščene i vpelali v njih bolgarske urade. Toišto je učinila v *Egripalanki* od srbov vzetoj.

Vojaški nabor v sobočkom in okrajnom glavárstvi je bio okt. 27-ga za tišinsko i petrovsko; za Sv. Jelenko, prosenjakovsko, fokovsko 28-ga; za gračko, križavsko 29-ga; za cankovsko, sebeštjansko, bodonsko, pūconsko 30-ga; za martjansko, Sv. jūrijansko, sobočko okolično notarošijo bo nov. 1-ga: za Sobočko pa nov. 2-ga bo nabor. Črnovojnik rojeni v letah 1892—1894 i 1878—1890 so bili znova pozvani pred nabor. Druge slovenske notarošije v monoštérskom okrajnom glavárstvi pa do nov. 12-ga opráviyo nabor. — V lendavskom okrajnom glavárstvi se od okt. 30-ga do novembra 9-ga opravi nabor.

Romania. Veliko posvetūvanje tanáčivanje je tu bilo med ruskim, srbskim i francozkim poslanikom pa romanskov vladov. Romania se do sprotoletja brščas ne bo v boj mešala.

Opomin odpotūvajočim.*)

Lepa krščanska navada je to pri nas slovencaj, ka gda se što odpravla kama daleč na pot, pa za več časa more zapūstiti svoj dom, ka te ide prle k spovedi pa si očisti srce grehov, ka bi tak š čistim srcom mogeo nastopiti svojo pot. Kaj takšega vidimo zlasti zdaj v vojnom časi dostakrat. Dečki pa moški, ki so pozvani pod orožje, prihajajo pred svojim odhodom k stoli Gospodnovomi, gde si prosijo pomoč za svoj novi, vojaški stan, pa milost, ka bi se kak najprle mogli srečno pa zdravo povrnoti nazaj v svojo domovino, ali pa srečno vmreti na bojišči.

Kak pravimo, je to jako lepa navada pri nas slovencaj. Na nekoj pa moremo opomenoti svoje vrle čtevce.

*) 41, 42 i 43 let stari moški, ki do mogli novembra 3-ga pod orožje stopiti, naj si te reči dobro v srce zapišejo.

Na to vas najpre moremo opomenoti ka kda slovo jemljete od doma, jo morete nači vzeti, kak ste jo dozda. Dozda vam je naime krčma davala zadnji potni blagoslov, večkrat ešče židovska vas je križala. Je ne to sramota? Kak žalostno je bilo dozda to viditi, ka so se moški i dečki pri cerkvi v krčmo spravili, tu se z vinom nalejali v cerkev niti poglednoli ne, samo se drli kre njé. Jezus je čakao, da bi je blagoslovo i ne so šli k njemi, večinoma nej. O pa keliki bi dobo na zadnjo pot proti večnosti od njega blagoslov i pomoč! Istina morete se kjer vkūpzbati. Ali, kde je to popisano, ka bi to mesto zbirališča krčma moglo biti? Je cerkev ne dobra? Se ne najo i napio vsaki pred domá? Kola naj čakajo pred cerkevjom, vi pa ite notri. poslovte se od Jezusa, prosite njegov blagoslov i zatem si pa sedite na kola i odpotūjte v Božem iméni. Nišče vam nebrani lepe narodne pesmi popevati, ali kre cerkvi se dostaja le kakšo pobožno. Med potjov pa ne pri vsakoj krčmi postati, zadosta je tam, kje si vzemete potrebno jūžino, ali večerjo, ali obed, pred na vlak sedete. Od toga visi vse, v kakšoj vūri ide vlák. — Drági moški, očevje drobne dečice, od Jezusa vzemite zadnjo slovo, krčme se ognite! — Bog naj žive tiste slovenske može, ki do meli moč grdo navado pijančivanja prvič zatreti!

†
Njihov spomin ostáne na veke.

„Spomínaj se z njih, o Israel, kí so ranjeni spomrli na tvojih višavaj! Veličastni, o Israel, so bilí pobiti na tvojih goráj, kak so spadnoli junaki! Ne povejte toga v Geti, ne ovadite povulicaj v Askaloni, ka se ne razveselijo hčerí Filistejcov. Goré Gelboe! naj ne spádne več na vás ne rosa, níti dež, ní njiv naj ne bode več s prvínami tam, ár je tam bío tá vrženi ščíte junákov“. Ž temi rečmi objoče David kral spadnjenoga Šaula, Jonathána ino može Israela. (2. Kr. 1. pgl.) Té reči mi pridejo na pamet po 14 mesečnom boji k dūšnomi dnévi. Pa v dūhi pohodim bregé od Argonneskoga loga do Karpatov, od Izhodnoga morja pa doli do Adrije pa vsi Alpeši, slemená Karpatov, Kras, Tolminska planina, vse reke okoli od Rajne, Dūnaja do Visle, Sáve, Drine i Loče vse so vidile tečti vročo krv naših junakov, šteri so bilí pa jih več nega.

Želem si glás trobente angelov sodnjega dnéva, ka bi vseimi lūdstvi

mojemi skrúćao: „Spominaj se z njih, o slovensko ljudstvo. kí so ranjeni spomrli na tvojih višavaj!“

Kak so bili moćni, krepki, rdéćega líca, bistríh očíh, batrívni, navdúšeni. Glás njihov donéći, kda so nam spevali mǐle domáće pesmi. Šli so, kak kí na goščénje ido, zemla se je trosila pod njihovimi stopáji, bajonetje so se lesketali v jesenskom suncí, za krála, za domovino, za domáća ognjíšća so šli na grozno klanjé.

Pa so znali, ka ne pridejo vsi nazáj pa jih je ne motilo to. Pred odhodom so poiskali cérkev, opravili spoved, vzéli k sebi krúh angelski za popotnico pa so si pogučali rećt, štere je nikda Matatijaš pravo vernim Israelcom: „Zdaj se je potrdila prevzetnost (národov) ino pokorjenje; zdaj tedaj, o sínovi, bodite goréći za postávo, ino dajte življenje za závezo svojih očákov.“ (I. Mak. 2. 49.)

Šli so rekoć: „Edno življenje mam, več jih nemrem zgúbiti“.

Mí smo pa odreveneli domá, pa šće ízda ne razmimo njihovoga veselja, ka je „částo mreti za domovino“.

Znamo, ka „nišće nema vékše lúbéznosti, kak kí življenje dá za brate svoje.“ Oni so je pa dáli: Vnogi samo v nakanenji, šterim Bog nameni duže živeti dati; vnogi pa v istimi, kak njim je bilo zapísano med skrivnostmí božimi. Pa z tej se spomínajmo dnes. Vredni so našega spomina. Za nás so se darúvali na krvávom oltári domovine. Za naše starce, ženske i deco se je razlejála njihova rdéća, junaška, cve-téća krv. Za naše življenje, za hiže, imánja, polé so se šli vojskúvat tá na mejé. Pa njihova je díka, ka mí šće itak v méri prebívamo tú.

So med nami Judaške dúše, štere so je pozábile že? Srditost cele občine je naj prežené, naj ne imajo míra med nami, naj bežijo, kak Kain po sveti, naj se jih ogne vsaki pošteni človek!

Mí pa pokleknimo doli, sklúčimo naše roké pa molimo etak: Gospodne, koga vola je svéta i koga dokončanja so skrivnostih puna, kí si nam je dao, naše junake i znova vzeo kak krváve darítve za domovino, spomeni se z njíh, šteri so tak lúbili svoje, ka so življenje darúvali za njé ino je pripelaj kem hítrej v králestvo tvoje.

Pa či so ostavili v siromaštvi do-vice i sírote, ali nevolne stariše, bežimo njim na pomoć z vsov moćjov, ka de smileni túdi nám naš Bog, ki nas tak čúdivitno bráni po naših junákaj.

Smilujmo se

našim pokojnim vojakom i darújmo njim meseca novembra vsaki dén če-ravno kratko, vendar gorečo molitev! — Prečistimo se ednok té mesec za njé, konči v dúhi, če naći, ne bi nam bilo mogoće! — Dajmo ednok té me-sec milošćino, ali na dober tisk, ali na ranjence, ali v drúgi dober namen, v hasek pokojnim vojakom! — Ne pozábimo, ka ki smilenje seja, smilenje bo túdi žeo!

V Spomin.*)

Slovenci prineste mi rože
Prijazno, lúbлено cvetoće,
Ár venec šćém splesti
Pa tá ga odnesti
Na grobe, gomile
Neznánih krajov,
Gde žrtve počívlo
Krvávih bojov!
Prineste cvetlice rdéće spomina,
Naj vsakoga moža,
Naj vsakoga sina
Té zemle,
Slovenje
Z dišávov obdám
Jas pesnik neznán!
O dúh moj! Zdaj strúne natégni,
Poloki živahno mi ségni!
Zospevli, zaigraj
Od boja, krvi!
Li moćno, li glasno
Li divje, živahno
Naj čúje, naj sliši
Li vsaki, ki spi;
Naj zvedjo junáci:
Njích dén se sveti.
— A potom pa tiho,
Kak noćni vetrić
Kak tiho šepetanje
Nežnih cvetlic,
Tak tiho, tak sladko
Zaigraj v spomin
Pokojnim junákom
Z neznánih visín!
Med zvezde se skrij,
Po glás melodij
Joćéćih naj pride
Ki v sladko je spánje
Zazible.

Mirosláv.

*) Naším pokojnim vojakom.

Potolažimo se.

Milijone ljúdiht najboljših let je ta svetovna bojna z sveta spravila. Kelike zakriva tiha gomila, štere čaka tak željno domo seri stariš, drobna deca, tužna žena. Oh keliko vúst je zane-milo, štera bi mogla še govoriti, keliko rok oslabelo, štere bi mogle še krúh služiti! Mirno počívajo oni; — vnogi

— za štere niti ne vemo. — Počívajo. Počíva njim telo. I dúša? Šla je na sod z tistim zaslužénjom, šteroga je dozda mela, z šterim je na bojišće šla. Bojišće njoj je zaslužénje ne do-sta povekšalo, ár je malo časa trpela na njem i še to ne vemo kak. Šli so tak dúše naših vojakov z vnogim du-gom na drúgi svet. Šle so proti več-nomi smilenji. Vúpamo se da je velika večina zveličana teh, ki so na bojišći ostali. Ali zveličani so v vicah, v og-nji nezmerno žgécem. Néba se njim je ne odprla. Néba se po smrti taki samo onim odpré, ki so za vse svoje grehe zadosta trpeli že na tom sveti. Bi mogli to praviti od pokojnih vojakov? Nikak ne. Za mále grehe vrže pravićen Bog dúšo že na večletno dugo trpećo ognjeno vozo vu vicah. Kaj pa te ešće za velike že odpúšćene grehe se more trpeti? Keljko koli so si te že naši pobožni vojáki kaštig po trplénji boja dolzaslúžili — slabi je pa več bilo, kak pobožnih — vse malošteri je Ostalo je tem ešće dosta duga, dosta več pa tistim, ki so pred slabo živeli i se samo na bojišći strsnoli.

Tem ubogim dúšam pokojnih vo-jakov je velika tolažba správljena stem, da odsehmál do dúhovniki smeli na dúšni den tri svéte meše slúžiti i po njih trikrat darúvati predrágo telo i krv Jezušovo za uvice dúše. Kakša to-lažba za njé i njihove ostale! Bodimo zahvalni za to veliko dobroto svétoga oćé! Vzemimo radovoljno gor té svéti dár, pripašćimo se k tem svetim mešam i molimo pri njih dosta za vse pokojne, posebno za vojake.

Na kržopotji.

Veronika:

Mama so pravili vćeraj nam vsem, da blúzi že ide „Vseh vernih dúš den“.

Vanek:

Dobro! Zdaj ti si me spomnila najne dužnosti, štero sva dužniva dragomi oći

Veronika:

Venćek va plela in sveće prosila, vanesla na ajtekov grob.

Vanek:

Dobro je dobro, ja, sestríca moja! S tem skaževa ajteki velko veselje.

Veronika:

Zvún toga molila v kak najbol goreće, Naj Jezus njim dúšo gor vzeme v nebasa.

Vanek:

To bode pać lepo dejanje!

Pa hod'va nabirat zdaj rožic in vejic...

Veronika:

Da spleteva lepi njim venec.

* * *

Vanek:

Oj, skoro bo gotov!
le glej ga no, glej!
Daleč okoli bo dišalo vse,
te diš se bo združo z molitvijov najnov:
„Bog, smiluj se očé, in vernih duš vseh“.

Veronika:

No, zdaj je že vse lepo v redi.
Vzemi ti sveče, jaz vzemem pa venec
pa ideva v miri.

Na levo je pot, na desno je pot,
za njima je vulca, pred njima je cesta,
kama pa zdaj?

Vanek:

Kama pa zdaj, sestra draga,
štera je pot do očin'ga groba?

Veronika:

Ali ne veš že, ka mama so pravili,
gda čarno so pismo nam brali,
gda vsi smo tak bridko jokali?

Vanek:

Ja, zdaj se spominam,
ka nindri tam daleč
na tujinskoj zemli
zadela je krogla . . . očo v srce . . .
ka zadnje so bile njuve reči:
„Z Bogom ostante, sirotiki vi!“

Veronika:

Ah, daleč je istina daleč!
Njim groba ne najdeva gotovo nikdar,
zato poklekniva
in srčno moliva:
„Jezus usmili se dušici njūvoj . . .“

R. J.

Dogodki z vojne.

Ženska — kozak.

V edno bolnišnico v Kijevi na
Ruskom so med drugimi ranjenci pri-
pelali tudi ednoga ranjenega kozaka.
Pri previjanju rane se je pokazalo, ka
je te kozak — ženska. Povedala je,
ka je žena mladoga ruskoga častnika.
Gda je bila razglašena mobilizacija, se
je zglasila tudi ona, pa so jo pridělili
k desetomi kozaškomi polki. V ednoj
krvavoj bitki je zdignola ednoga težko
ranjenoga pešaka k sebi na konja, ka
bi odjahala z njim na obvežüvališče.
Pri tom je pa bila sama ranjena.

Večkratni milijonar vdabla na den pet centimov plače.

Čerezredni časi, kak so vojni časi,
prinašajo s sebov različne, neverjetne
dogodke. Vnogi, ki je bio prle včeni
na dobro, vugodno življenje, občüti na
sebi, ka pomeni siromaštvo. Tak se je
zgodilo tudi ednomi velkomi bogataši
Medelsoni z Berolina. On je znani v
Berolini kak večkraten milijonar, ki
ma vsaki den 10.000 koron dohodkov.
Na svojo nesrečo se je nahajao pred
napovedbov vojske v Parizi pa je tam

kak podanik tūje države prepelani v
zavzetniški tabor na otoki Korzika,
gde more z drugimi nemci pa austrijci
delati raznovrstno dela, pa za to vdabla
s slabov hranov na den — pet centi-
mov (pet filerov) za — tobak.

Dober odgovor.

V tom bojnom časi se je v ednom
mesti na Bavarskom pelao na cestnoj
železnici med drugimi potniki tudi eden
vojak, šteromi je menkala edna roka.
V vlak sta stopili dve šegavo obleče-
nivi gospodičini. Edna z med tevi gos-
podični, gda je opazila vojaka, je pra-
vila: „To je pa! eden, šteroga bomo
mi mogli hraniti.“ Vojak je postao v
obrazi rdeči, se je obrno prti gospo-
dičini pa njoj je pravo: „Edno roko
sam darüvao casari, druga pa spada
vam.“ Pa prle kak se je gospodičina
dobro zavela, je že dobila od razžalje-
noga vojaka edno žarečo plüsko, kak
jedino pravilni odgovor na svojo opazko.

Kakša dragoča je bila v Przemysli zadnje dneve.

Krakavske novine pišejo, kak ve-
lika dragoča je bila v trdnjavi Przemysl
zadnje dneve, prle kak je trdnjava
prišla rusom v roke: Pšenica je stala
100 kg po 660 koron, 100 kg žita
400 koron, 100 kg riža 900 koron,
100 kg sladkora (cukra) 2400 koron,
1 kokoš 50 koron, 1 goska 100 koron,
1 jajce 1 korono 50 filerov, 1 krava
2450 koron, kolač krüha 20 koron,
100 kg krumplov 120 koron, škatulica
špic 1 korona. Drva so se razdeljavala
brezplačno. Pivo pa vino je v zadnjem
časi zevsema zmenkalo.

Lastnoga brata zavzeo.

Zgodilo se je na severnom bojišče:
Rusko-polska grofica Dombrovska ma
dva sinü, od šterova eden, Jožef, slüži
kak ruski državlan v ruskoj armadi,
drügi, Stanislav, pa kak austrijski po-
danik v austrijskoj armadi. Grof Sta-
nislav Domobrovski, ulauski častnik,
ki se je bojuvao v Borojevičovo armadi,
je dobo eden den poveljenje, naj vzeme
od vusov zasedeni železnički nasip.
Po lutom boji se je nazadnje posrečilo
grofi pregnati ruse. Samo ze edne kuče
je šče sovraznik strelao. Grof Stanislav
Dobrovski je sam razbio dveri pa pri-
jao ruskoga častnika, šteri je povel-
javao, pa ga je vlekeo s sebov. Na
prostom je spoznao, ka je zgrabio svo-
jega lastnoga brata Jožefa. Pelao je
ranjenoga brata včasi na obvežüva-
lišče.

(Dale).

Letošnji dušni dén . .

Letošnji dušni dén
Si na stežaj odprém
Vráta na duši,
Naj se ne müdi
Jezus, obiskat jo
Trikrát té dén

Tikrat bo Jezus moj!
Trikrát bom niegov voj!
Trikrát obišče
Z menov dnes vice
Ino odpela ž njih
Düše v nebo.

Srčen.

Glási.

Od naših vojakov. Mrtev je: *Marič*
Št. z Petaréc (Goliba), *Durič* S. z
Vančavési, *Felbar* Janoš z Filovec,
Premoša Jožef z D. Lendave. Smiluj
se njim Srce Jezušovo. — *Vlovljeni* so:
Kolenko Matjaš z Črensovec (bio z
Przmysli), *Kühar* Mihál z Martinje.

Vküppišüvanje kukorice bo v krat-
kom v Zala županiji.

Bitje. V Gumilcah pri prosoj
mlatitvi so se moški i ženske posvadile
pa zbile. No lepi red! Edna je ovoj
celo to v oči vrgla, ka je tista žena
nora, štera moža v boji má. Pa kaj
si ešče ne te gučale?

Tolvajija. Na vse kraje se strašno
kradne živad, zrnje, celo svinjé ešče.
Cela banda hodi po bližanjem Stajar-
skom i našem murskom kráji. Pri Ču-
rič Matjaši v Žižkih je 100 kil prosa
odnešeno zadnje dni. Krivili so nikše
ponočne dečke, ali krivda ne se je
posvedočila.

Pozdrav iz zahvalnosti. *Hozjan*
Ivan z Črensovec, ki pri 13. železniš-
kom polki slüži, se genljivo zahvali z
svojimi pajdaši za lepe navuke Novin
i Marijinoga Lista, šteri so njega i
njegove vogrske pa nemške pajdaše do
süz genoli. Njega je pa najbole to ve-
selilo, da se je že davno ne slišana
mila slovenska reč oglasila v njih znova
pred njim. Pismo je pisano v Brody-ji
v Galiciji, v šterom i to naznanja kak
so delali železnico do Lublina, Ivango-
rodá i kilometer dugi most prek Visle,
naj v bojnoj črti stoječi vojáki rédno
dobijo živež i strlivo. — Podpisani:
Hozjan Ivan z Črensovec, *Kuhe* Jožef
z Munkács-a, *Ill* Ludovik z Kispešta.
— Zaistino nas veseli, ka naš sloven-
ški tisk posredno tudi drugim narodom
pomága v bogoljubnosti.

Misli na dom. „Oh prelüba do-
movina, moj veselí domači kraj, že so
dugi časi minoli, kak te jaz zapüsto
sem. Prelübo moje sunce zlato, štiri-
stokrat si že za goro odišlo, jaz pa
ubrogi vajak izdaj v Rusiji stojim. Tú
si jaz premišlujem kaj sem doma za-
püsto, ženo, deco, vrednoščo. Da bi
ešče ednok prišlo to nemilo veselje, ka
bi čüli one glase: „vsakši naj k svo-
jemi domi gré. Marija, pomagaj nam“. —
Štefanec Matiaš domobranec 20.
p. p. z Bratonec.

Odlikovanje. Jerić Ivan, četovodja pri telefonskom oddelku, doma z Dekležovja; je odlikovan zavolo hrabrosti z srbrnov svetinjom II. reda. Čestitamo.

V življenji samo točni, zanesljivi ljudje morejo napredovati. K tem lastnostim je v prvi vrsti potrebna dobra, točno hodeča vura. Slaba, večkrat se vstavljajoča, hitro se pokvarjajoča bazárska vura dosta neprijetnosti, zamude naredi svojim posestniki. Vsega toga se reči človek, če dobro, točno hodečo, zavesljivo švicarsko pravo vuro si kupi pri staroj glasovitoj *Suttner H.* tvrdki, *Ljubljana 945. št.* — Dobro cilindremon-toar vuro, Roskopfovo, že za 4 K 10 fl., nikl-oklepni lanček že za 1 K, lahko kupimo. — Bogata izbirká vúr, lancov, zlatoga i srebrnoga blaga itd. se najde v velikom i krasnom Suttnerovom ceniki Tvrdka ma lastvo vúrarnico na Švicarskom zato pa neposredno prenaša po najnižših cenah.

Veseloje, štero hraneje da, je najspametneši način vživanja, zato, ka kaj zadovoljno jemo, da našimi teli moč, odporno silo i našim možganom zmožnost. Pazimo zato vsikdar na prebavanje, i jemljimo notri pri pomotah prebavljanja krčah, zaprtinah, napnjenosti, breztéčnosti nemirovnosti i vročini močno švedsko tinkturo (tinctura švedica), štera je znana pod imenom življenje-esencije ali balzama: krepí želodec, poživlja, čisti, krče odpravlja, ték dáva, betege odganja. Prava se naročuje pri *Feller V. Eugen* lekarniki *Stubica, Centrala 146.* (Zagreb žup.) 3 velike kante 5 kor. franko, 12 malih 4 K. franko.

Dobrovolni dári na oprave nove tórniške cérkvi.

Z Tórnišča: Vlašič Peter i žena Györköš Klara 200 kor., Horvat Jožef i žena Vojkovič Maria 50 kor., Vojkovič Anna 20 kor., Faršang Števan 10 kor., Tivadar Paveo 10 kor. — Z Renkovec: Koren Márton 200 kor., Magdič Anton i pajdásje z srbskoga bojišča 42 kor., Toplak Števan 10 kor. — Z Nedelice: Györköš Števan, ki je na rusoskom bojišči teško ranjen v mro v Ungvári 20 ga septembra, je odložo i njegova dovica je prekđala 400 kor. (njegov oča so že prle dáli 300 kor., tak je tá edna hiža 700 kor. darivala; to je hvále vredno krščansko čútenje!), Matjašec Marko i žena Lútar Anna (Chicago) 50 kor. — Z Brezovice: Denša Ivan (Chicago) 100 kor., Špilak Jožef (Chicago) 100 kor., Sobočan Števan 10 kor. — Z Málepolane: Markoja Maria (Bridgeport) 40 kor., Bedrnjak Jožef 20 kor. — Z Velkepolane: Žalik Martin (Chicago) 100 kor., Vuk Matjaš (Cleveland) 60 kor., Žerdin Janoš (Amerika) 10 kor. — Z Gumilic: Hozian Jožef spádnjen vojak 10 kor. — Od Lipe: Škraban Števan 10 kor. — Horvat Števan z Usesztrega 20 kor., Šomen Števan i žena z Málepolane 10 kor., Čeh Ferenc z Nedelice 10 kor. — Zdaj objavljeno 1492 kor., prlé 3020 kor., vkúp 4512 koron.

Dari z Clevelanda na ranjene vojake i sirote device

vkúp nabrani po Vuk Matjaši z Velke Polane, Györköš Jožefi z Nedelice i Horvath Števani z Gumilic. Račun je v dolaraj i v centaj napisani. — Z Gumilic: Horvat Štefan i žena

5 dol., Horvat Jožef 1 dol., Hozjan Matjaš i žena 1 dol., Hozjan Jožef 1 dol. — Z Nedelice: Duh Ivan i žena 50 cent., Horvat Lukač i žena 1 dol., Spilak Števan 25 cent., Lútar Ivan i žena 2 dol., Slivnjek Števan i žena 1 dol., Zver Števan i žena 1 dol., Lútar Marija 1 dol., Zadravec Jožef i žena 1 dol., Čeh Verona 1 dol., Hozjan Jožef i žena 1 dol., Györköš Jožef i žena 50 cent. Z Velke Polane: Vuk Matjaš 5 dol., Žerdin Janoš i žena 5 dol., Kelenc Janoš 2 dol., Tibaut Števan 1 dol., Žerdin Jožef 1 dol., Nemec Števan i žena 1 dol., Vuk Jožef i žena 1 dol., Vuk Štefan i žena 50 cent., Klučarič Anton i žena 1 dol., Gerič Matjaš 1 dol., Nemec Jožef i žena 1 dol., Nemec Matjaš 1 dol., Púcko Bára 50 cent., Gornjec Bára 1 dol., Jaklin Jožef i žena 50 cent., Sobočan Jožef i žena 1 dol., Žerdin Janoš 50 cent., Čopek Jožef 1 dol., Horvat Marko 1 dol., Perša Števan 1 dol., Perša Ivan i žena 1 dol., Zadravec Alexij 1 dol. — Z Mále-Polane: Šomen Števan i žena 1 dol. — Z Brezovice: Horvat Matjaš i žena 2 dol., Raščan Jožef i žena 1 dol., Tibaut Ivan i žena 2 dol., Špilak Janoš i žena 1 dol. — Z Tórnišča: Vojkovič Števan i žena 1 dol. 50 cent., Premoša Števan i žena 1 dol., Lútar Jožef i žena 1 dol., Zadravec Jožef i žena 1 dol., Čeh Bára 50 cent., Horvat Jožef i žena 50 cent., Balažec Števan 1 dol., Obar Ferenc i žena 25 cent., Bakan Ivan 50 cent., Gerič Števan i žena 1 dol., Zečko Ivan i žena 1 dol., Zadravec Ferenc i žena 1 dol. — Od Lipe: Forjan Matjaš i žena 1 dol., Zver Jožef i žena 50 cent. — Z Renkovec: Horvat Števan i žena 1 dol. — Z Črensovec: Horvat Ana 1 dol. — Z Trnja: Tkalec Aga 1 dol., Pečnik Ferdinand 50 cent., Hozjan Ivan i žena 1 dol., Hozian Ignac 1 dol., Režonja Maria 1 dol., Hozian Bára 50 cent., Zadravec Števan i žena 1 dol., Bernar Martin i žena 1 dol. — Z Beltinec: Žižek Ivan i žena 50 cent. — Gornje-Bistrice: Kolenko Ivan i žena 1 dol., Jakšič Števan i žena 50 cent. — Z Odranec: Gabor Ivan 1 dol., Hozian Anton i žena 1 dol., Smeh Mihalj i žena 1 dol., Dovečar Ivan i žena 1 dol., Zver Ana 50 cent., Balažek Matjaš i žena 1 dol., Marič Matjaš 1 dol., Kavaš Anton 1 dol., Balažek Vince 1 dol., Raduha Matjaš i žena 1 dol., Hozian Ivan i žena 1 dol. — Z Melinec: Lešnjek Matjaš i žena 1 dol. — Z Bratonec: Antolin Mihalj 1 dol. — Z Selnice i z Zaveščeka: Petričovič Števan i žena 1 dol. — Z Maloga Bukovca: Klučarič Balaž 1 dol., Povjač Valent 1 dol. — Z Bogojine: Časar Ana 50 cent., Golob Treza 50 cent. — Z Filovec: Černela Števan i žena 50 cent. — Z Hotize: Sabo Ivan 5 dol., Sobočan Martin 1 dol., Marič Ana 50 cent., Hozjan Martin 50 cent., Matjašec Ivan i žena 25 cent. — Z Fokovec: Ritoper Tereza i brat 1 dol. — Vse vkúp 103 dol. 75 centov to je 650 koron.

Frank Rožman je pa nabral v Clevelandu na ranjence 330 koron, steri dári v dolarah i centah so sledéči: Jaklin Jožef i žena 50 cent., Sobočan Jožef 50 cent., Hozján Ivan 50 cent., Horvát Štefan i žena 50 cent., Zver Štefan i žena 50 cent., Kavaš Anton 50 cent., Balažek Vince 50 cent., Kavas Matjaš 50 cent., Borovič Štefan i žena 50 cent., Režonja Janoš i žena 50 cent., Gerič Matjaš 50 cent., Pechnik Ferenc i žena 50 cent., Horvat Jožef

i žena 50 cent., Hozján Martin i žena 50 cent., Gornjec Bára 50 cent., Duh Ivan i žena 50 cent., Černi Ferenc 50 cent., Štágar Matjaš i žena 50 cent., Salai Martin i žena 50 cent., Hozján Martin i žena 50 cent., Kolarič Matjaš 50 cent., Zadravec Jožef i žena 50 cent., Šomen Štefan i žena 50 cent., Čeh Bára 50 cent., Lútar Jožef i žena 50 cent., Horvát Jožef 50 cent., Smeh Mihalj i žena 50 cent., Tratnjek Matjaš 50 cent., Dravec Bára 50 cent., Kermán Štefan 40 cent., Tokar Ivan 30 cent., Matjašec Jožef i žena 30 cent., Kúza Janoš 25 cent., Radoha Mihálj 25 cent., Vuk Jožef i žena 5 dol., Horvat Števan i žena 2 dol., Györköš Jožef i žena 2 dol., Borovič Mihálj i žena 2 dol., Bernjak Martin i žena 2 dol., Nemec Štefan i žena 2 dol., Raduha Matjaš i žena 1 dol., Zadravec Ferenc i žena 1 dol., Balažek Matjaš i žena 1 dol., Hozjan Ivan i žena 1 dol., Režonja Marija 1 dol., Lackovič Marija 1 dol., Klučarič Anton i žena 1 dol., Gomboc Jožef i žena 1 dol., Lebar Štefan i žena 1 dol., Tkálec Agótha 1 dol., Horvát Alojz i žena 1 dol., Stanko Marija 1 dol., Hozján Anton i žena 1 dol., Forján Matjaš i žena 1 dol., Nemec Jožef i žena 1 dol., Dovečar Ivan i žena 1 dol., Hozján Jožef i žena 1 dol., Hozján Iván i žena 1 dol., Hozján Ignác 1 dol., Čeh Verona 1 dol., Rožman Ivan i žena 1 dol., Kocet Matjaš 1 dol., Tkálec Jožef i žena 1 dol., Kocet Treza 50 cent., Kavaš Peter i žena 50 cent., Gerič Štefan i žena 50 cent., Zadravec Štefan i žena 50 cent., Horvát Ana 50 cent., Repič Bára i mož 25 cent., Bakan Ivan 25 cent., Balažec Štefan 25 cent., Korén Štefan 25 cent., Horvát Jožef 25 cent., Golinar Ferenc i žena 25 cent., Žerdin Janoš i žena 25 cent., Vuk Matjaš 25 cent., Breznjek Ferenc i žena 25 cent., Žižek Ivan i žena 25 cent., Kolenko Ivan i žena 25 cent., Vuk Štefan i žena 25 cent., Hozján Verona 25 cent., Žižek Bára 25 cent., Žižek Magda 25 cent., Koter Štefan 25 cent., Žoldos Ivan i žena 25 cent., Zadravec Jožef 25 cent., Kerčmár Marko i žena 25 cent., Pétek Štefan 20 cent., Lútar Ivan i žena 2 dol., Golob Treza 70 cent., Časar Ana 60 cent. Vkup 330 koron.

Najnovéše.

Na Venezio so naši zrakoplavi bombe metali. Dosta vojaških zidov se je vužgalo.

V Srbiji so naši šeregi osvojili mesto *Arangjelovac*. — Sploh dale idejo. Naša i nemška pa bulgarska vojska sta že vkúp prišle, tak da zdaj s Türkijov že prek Bulgarije slobodno pot majo. — V Kladovi na Srbskom so naši 12 žmetni stúkov osvojili. Od vsega kraja močno stiskavajo Srbe, tak da či ravno se s slednjov močjov i s dvojnostjov korijo, ne bodejo se mogli dugo držati.

Pred pristaniščom *Saloniki* na Grčkom je eden podmorski čun potuno edno veliko angleško oceansko ladjo. Okoli 1000 angležki soldakov se je vtopilo.

Na Talijanskem bojišči grozno trpi dale boj. Naši so vse napade nazaj pobili. Či ravno talijani neizmerno i neprenezoma strelajo, napadi se njim neuspejo. Naši stalno držijo vse mesta.

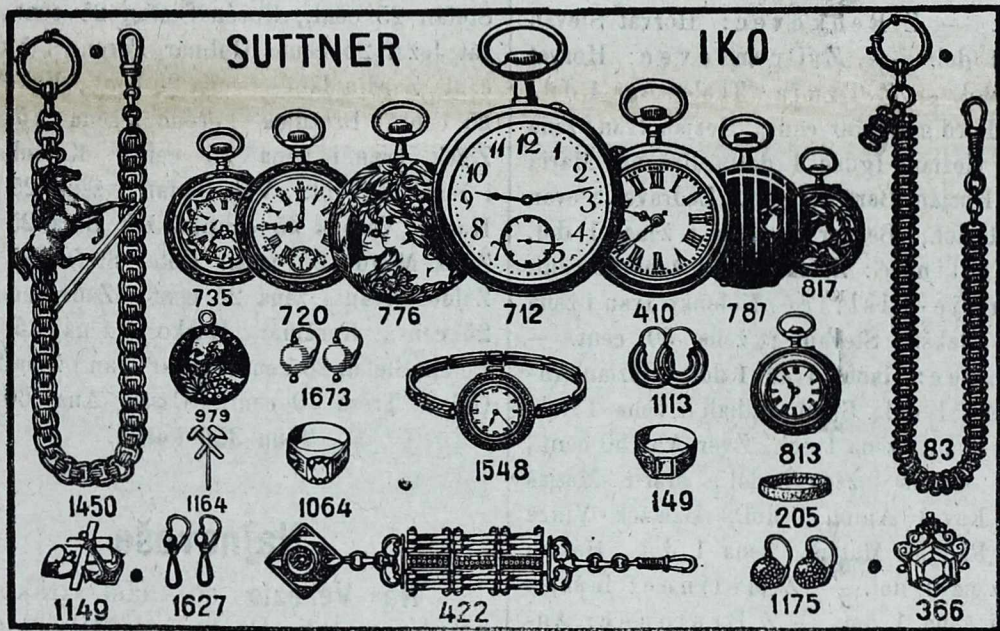
Pošta.

Tivadar J. Kuršenci. Novine sem preprisao na Salajov naslov. — Odpočilajo se redno iz tiskarne. Če se včasih kjer stavijo, ne moremo zameriti v tom bojnem časi, ešče veseliti se moremo, če zavolo naših vojakov, ki nam domovino branijo, kakšno malenkost mi tudi smo vredni prestati. **Serec Roza Szombathely.** Povej tvojim gospodom, kje služiš, pa oni do pisali z srca radi zavolo brata. Novine i List na edno leto je 5 kor. **Gruškovnjak Stef. 1/48. III. tc. pošta 16.** Dobo sem podpora. Bog lepo plati, Mujdrici četovodji sem dao odgovor. Se ostanite verni Bogi, domi i svojoj slovenskoj reči. — Če kaj potrebujete, le dajte na znanje, iz srca rad vam včnim, kaj sem mogoči. **Vogrnič L. Čankova.** Na letos ste vse plačali, tak Novine, kak Liste. Naj vam Srce Jezušovo trude povrne. **Pintarič Štefan. Večeslavci.** Na tri mesece plačate od Novin dvojih 1 K, od dvojega lista na štiri mesece pa 1 K 36 filerov. Septemberske sem vam naime tudi poslal. Naj vam dobra mati nebeska povrne obilne trude. Od brata pa či to znate, ka je zgrabljen, te pišite na naslov, kak je niže dani, lahko je ta že prišo glas, v šterom mesti se nahaja.

Hujs Jožefa žena. Sebeborci. Če si telko zvedila, ka je mož v roko streljen i je bežao, več pa glasa ne odnjega, te so ga gotovo taljani zgrabili. En čas ešče čakaj, zatém ga pa daj med vlovlenimi goriskati pri: „Hadi-fogyokat Tudósító Hivatal, Budapest IX. Üllői-ut 1.“ **Sadl Lujzika. Tišina.** To ešče, preráni čas, da bi ga goriskala. Pet-šest tjédnov tugi drugi ne pišejo i se sledkar páli glasijo. Sred novembra se zglási. **Bence Marlija. Plipic.** Rávnoto odgovorim. Pa ki koga dá goriskati, naj na vse pitanja da odgovor, štera so v Novinah objavljena. **Štefan Harcan Schöpfendorf.** Na konci novembra mi vse popišite od sina, te mo ga iskali, če tečas se vam ne bo glas. **Péterka Jožefa žena. Krog.** Obrnite se na društvo, štera vlovljene gorišče. Naslov je više dani. **Premoša Jožefa žena. Túrnišče.** En Premoša Jožef, ki je l. 1888-ga rojen v. D. Lendavi, poddesetnik v 20. pešpolki i 8. stotniji, je dec. 23-ga spadno. Je to tvoj mož? **Gomhóc Kata. Gančani.** Gombóc Janoš je marc. 6-ga premimo. Dozdaj pa še ne znati, je mrtev, ali zgrabljen. **Tüll G. G. Sinik.** Kúhar Mihálja, z Martinje, šteri je v Černovici betežen ležao, (rojen l. 1877.) so rusi ranjenoga zgrabili máj 14-ga.

GESLO POŠTENOSTI

vodi tvrdko Suttner, kda z pozivom „PROČ Z SLABIM“ stopi pred kúpce. Tá fundamentalna misel od leta do leta na jezere povekša prijatelj Suttnerove tvrdke. Ki je kda kakšo po ceni vüro kúpo v šterom bazári, zatém pa právo Suttnerovo v roke dobi, včasih vídi veliki razloček i za stálno ie, da odsehmah-si svoje potrebe po-išče v solidnoj Suttnerovoj vüarnici.

410 št. Nikl-Anker Roskopf vüra	K 4.10
712 „ Nikl-Anker vüra, 15 rubtsov „Iko“ stroj	14.—
735 „ Srebrna cilinder remontoar, 6 rubisov	18.—
720 „ Srebrna-cilinder remontoar	9.70
776 „ Srebrna tula vüra, 15 rubisov „Iko“ dvoje pokrivalo	33.—
787 „ Srebrna tula vüra, 15 rubisov, dvoje pokrivalo	23.—
813 „ Srebrna ženska vüra z zlatim robom	12.—
817 „ Srebrna ženska vüra, z dvojim pokrivalom	18.—
1548 „ Srebrna narokvica-vüra, tula srebro	25.—
422 „ Nikl-lanček, fino i izdelan	1.75
83 „ Double zlati lanc	7.50
1450 „ Beli lanček iz kovine, vsikdar lepi	2.80

1113 št. Vühani, zlat na srebi	5.50
1627 „ Vühani, zlat na srebi	3.40
979 „ Srebrni masivni privesek	2.—
366 „ Dublé-zlati privesek	2.—
1149 „ Srebrni broš	1.50
149 „ Zlati prstan, 14 karatov	15.—
149 „ Rávnóté iz nevoga zlata	7.40
205 „ Zlati prstan, 14 karatov	11.—
205 „ Rávnóté z novoga zlata	5.50
1064 „ Prstan, zlat na šrebi	2.70
1673 „ Srebrni vühani	—90
1675 „ Srebrni vühani	1.30
1164 „ Iгла za veliki robec, zlat na srebi	1.50
1316 „ Lepa vüra na minutó	10.50

Razpošiljanje po povzétji, ali če se penezi naprej notri posljejo.

Lastivna vüarna, tovarna na Švicarskom.

Lasten znamek točnosti „Iko“ svetoznan.

Naj ne bo pomota, vsakoga opominamo, ka ta pošebna vüarnica nema nikde podržnice.

Krščanska prodajalnica.

Vse vüre se tesno zapirajo brez prašine, so od strokovnjeka naoljene naravnane.

Zlato vüro brezplačno

more vsaki kúpec dobiti. Več pove

Krasni cenik.

= Na zahtevo brezpla no poštnine prosto. =

Kaj se ne dopade, se izmeni.

Vnogo jezér zahvalnic, podobnih k sledećemi posvedoči poštenost tvrdke:

Službena vüra dobro hodí!

»Poslana službena vüra se izplaća, ár dobro hodi. Med mojimi poznanci sem jo že vnogim gospodom priporočao.« Z pozdravom Milivoj Mesarović, kapitan-anditor. Osek.

Zdrava plüca

odporni dišni organi so fundament dugoga življenja. Tem občutljivim organom lahko vnogo škodi (kak veter mraz, prah dim sühota) i küžne bolezni. Da nepretrgano morejo veliko dela zvršavati ne čüda, čenjim to delo včasih premoti bolečina v guti, kašljanje, slinje, zamuknenost, teško dihanje, prsne bolečine, smicanje v ramah bolečina v hrbti i druge posledice prenapornoga dela ali je pa mantrajo betegi shájajoči od prehlajenosti. To tudi znamo, ka včasih z maloga oslabljenja velika bolezen guta i plüca narasté. Dobro je zato vsikdar pri hiši meti zagorski sirup za prsi (Syrupus pectoralis,) šteri bolezen vtiša rečke topi. pomaga proti kašlji i zvužgalini. Vnogo ljudih, ki so že dosta vrastva brez uspeha pokušili, právi, da zagorski prsni sirup jako krepí plüca, čisti gut i poživlja celi organizem. V mrzлом poletji, v spremenljivih oktoberskih i aprilskih dnévah je potreben neobhodno vsem, ki dosta moro gućati, so dosta na prostom ali pa v zaprtih, prašnatih delavnicah delajo nadale slabim i deci.

Vnogo zahvalnih pisem potrdi, da plüca oživlja, prebávanje i hranenje pomore pa zavolo dobro ga téka ga deca i slabi jako štímajo. Veliko prednost ma, ka plüca od prehlajenja občüva i vtrdi. Zdravniki ga tudi jako preporučajo i se nalezci lahko notrijemlje. ne kak kakše heposkušani inozemski teji, karamelle, pastile i druge takše reči. 2 kanti frako za 5 koron pošlje v pravoj kakovosti **Feller V. Eugen** lekarnik **Stubica Centrale 146** (Zagreb, žup.)

Jedina obramba

naj se pri kúpüvanji po narenejih reči ne vkanimo, če si dobro zapomlmo ozgoraj narisani znamek narehi, gonećih, želodeć okrepča vajoćih, ték povekšavajoćih Fellerovih Rebarbara „Elsapirul.“ Te opomin naj občüva naše čtevce izmenjenja; mi neščemo odvišni, reklam delati ztém tomi občüo znanomi domáćemi vrastvi. Ki še ne pozna „Elsapirule“ lahko zvedi od svojega zdravnika, da so za

želodec i čreva

i zvrstna reč, ték povekšajo, pomagajo proti zaprtini, stavljanji od česa se vnogo hvale more čteti v više 100.000 zahvalnicah nahajajoćih so v Fellerovoj lekarni. 6 škatlic franko 4 K. 40 f. i 12 škatlic franko 8 K. 40 fil. jedino v pravoj kakovosti v Feller V. Eugena lekarni, Stubica, Centrale 146 št. (Zagreb žup.) Paziti moremo i na znamek „Elsa“ pri Fellerovom bol vtišajoćem „Elsa-fluidi,“ iz šteroga 12 malih ali 6 dupliških ali 2 specialniva glažka franko 6 K. 24 malih ali 12 dupliških ali 4 specialni glažki franko 10 K. 60 fil.

Suttner H. samo v Ljubljani 945. št.